

til var truffen, uden at han, saa at sige, havde nogen Deel dert; den Ordning, som nu træffes, skeer udtryffeligt efter en given Bemyndigelse, og derved har han tillige faaet det af Bemyndigelsen flydende Ansvar for, at Ordningen kommer til at opfylde visse, for hensigtsmæssige ansæte, Betingelser. Men naar der bestandig ind i Betragtningen af dette Forhold blander sig en stærk Fremhøven fra enkelte Sider af, at han er dog Kongerigets særlige Finantsminister, saa kunde der for det Første dertil bemærkes, at saalænge Hans Majestæt ikke har behaget at udnævne ham til Finantsminister, eller overhovedet at oprette noget særligt Finantsministerium for Kongeriget, vilde det ikke være ganske rigtigt at give ham en saadan Benævnelse, som ikke havde nogen lovlig Hjemmel. Men herved er tillige endnu at tilføie, at det dog er et ganske besynderligt Begreb, man banner sig om den egentlige Finantsforvaltning, naar man mener, at den i fuldt Omfang bestaaer der, hvor der aldeles ikke er nogen Forvaltning af Kasserne forbunden med den. Forholdet vilde jo stille sig en heel Deel forskjelligt, naar Indenrigsministeren selv skulde have Forvaltningen for de i Kongeriget værende Kassers Bedkommende, og selv skulde have alle af denne Forvaltning flydende Forretninger og tillige Bestyrelsen af de almindelige med denne Forvaltning følgende Pengesomsætninger under sig. Det er just Uensigtsmæssigheden af at ville spalte denne Deel af Statsstyrelsen i mange Ministres Hænder, der har gjort, at man fra første Færd af fandt det urigtigt at gaae ind paa en saadan Udfordring af særlige Finantsministerier for de enkelte Landsdeles Bedkommende; thi det vil være klart for Enhver, at der ikke kunde være Tale om alene at etablere et Finantsministerium for hele Monarchiet og et for Kongeriget særskilt, men der maatte og vilde sikkert ogsaa blive Tale om en særlig Finantsminister for Hertugdømmet Slesvig, en særlig for Hertugdømmet Holsteen og sandsynligvis ogsaa en særlig for Hertugdømmet Lauenborg, saa at man vilde paa eengang faae en stor Rigdom paa Finantsministerier. Det var derfor vistnok med megen Føie, at det Spørgsmaal maatte paatrænge sig Regjeringen, om det var nødvendigt at faae ind paa denne Vej, og

ganske sikkert maatte det være steet, hvis det paa nogen som helst Maade havde været nødvendigt for at havde det grundlovmæssige Ansvar, som paahviler Regjeringen i Kongeriget, hvor overordentlig byrdefuld denne Vej end var, og med hvormange Ulemper den end kunde have været forbunden; men det var Regjeringens Overbeviisning — en Overbeviisning, som jeg haaber om sine Tid vil være deelt af Alle, — at der aldeles ikke var nogen saadan grundlovmæssig Nødvendighed tilstede, men at Sagen kunde ordnes paa en anden, meget heldigere og fuldkommen saa betryggende Maade. Det sidste Led af denne Ordning er for Kongerigets Bedkommende tilveiebragt, naar nærværende Lovforslag har erholdt Thingets Samtykke, og det da, som jeg tør haabe, modtager Hans Majestæts Sanction. Forholdet vil jo efter denne Lov blive dette, at alle Indtægter og Udgifter, som jeg nys ansøgte, alene kunne komme ind i Kassen og igjen ud af den under Indenrigsministerens Ansvar; men i saa Henseende er der ingen Forandring steet; thi dette har fundet Sted fra 2den October 1855 at regne; det er aldeles klart, at fra det Dieblit, det overdroges Indenrigsministeren, og ham alene, at assignere Kongerigets særlige Udgifter, saa at altsaa ingen Udgift kunde passere uden at være assigneret af Indenrigsministeren, eller, hvad der er fuldkommen det Samme, af Indenrigsministerens Befuldmægtigede, fra det Dieblit af vilde der ikke kunne komme nogen Udgift til at staae paa Kongerigets Regnskab, uden at den kom til at staae der under Indenrigsministerens Ansvar; og ligeledes er det klart, at fra det Dieblit, Revisionen og Decisionen af Alt, hvad der angik den Oppebørsel, som tilveiebragte Kongerigets særlige Indtægter, henlaae under Indenrigsministeriets særlige Bestyrelse, vilde ingensomhelst Indtægt kunne endelig faae sin Plads paa Regnskaberne for Kongerigets Bedkommende uden med Indenrigsministerens Samtykke, altsaa ogsaa under hans Ansvar. Derom har altsaa ingen Tvivl været. Men det var heller ikke væsentligt om dette Punkt, at der fra forskjellige Sider reistes Indvendinger; man vilde tillige have, at Indenrigsministeren skulde deeltage i Kasseforvaltningen og bære et særskilt Ansvar t. Ex. for